

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsrvpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In librum, quod philosophus præcipue cum proceribus debeat colloqui

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

ibidem. 24. Initio.] ἀρχὴ δὲ μοχθὸς. non ἀρχὴ ex sententia, quam alibi quog, à nostro positus senarius aperit. & ouante Savatoūt cui ipsa locisententia tollit. & pro αἰδήσεως τε, αἰδήσεως γέ poscit, ut & παρὰ τῆς φίσεως προ τοιοῦτοι. pro μέρη δικίως, vellelē φύν δικίως.

378. 7. Philosophiam ad Scythas.] Σκύθαις φιλοσοφεῖσθαι. deest Constat, appareat, videbitur, aut aliquid tale. Sed & τοιούτου quid hic sit aut agat non video. & Pythagoras certè non negauit, sed affirmauit, esse quandam homini cum brutis societatem. Stoicos negasse istibuc, cùm aliunde euidenter patet, tum ex huius etiam orationis qualicunque fine.

378. 18. Qui Epitedeus.] ὁπιτίδειος τοιούτου non mens suspectum ut & Polemarchus. Sed in libro de terrestrium cum aquatilibus comparatione, in ipso exordio idem legitur, ὁπιτίδειος ἐλέχθω: ut appareat non esse proprium, sed hoc significare, dignum supplicio habitum.

IN LIBRVM, QVOD PHILOSOPHUS PRÆCIPUE CUM PROCREIBUS DEBEAT COLLOQUI.

380. 12. Sorani.] Λαοκάνδη. scriptus Σωρκάνδη habet. Fortè Σωρκάνδη. ea fuit nobilis familia. Erasmus quidem prateriit. & supernè ad φιλίαν τοι μετένειν, allitum φιλίαν πημάν. & in Aristonis dicto εἴτεν pro εἴτεν. Sed vereor ne hac & alia id genus si indicem, non tam in librarios, quam in ipsum videar non nemini inquirere autorem: qui mihi hic quoque nequam videtur Plutarchus magnus. quedam tamen ex scripto emendaui in meo libro.

381. 29. Inspiceret mores.] ἐφοράμενον, non ὑφοράμενον. Est autem usurpatio Homerici versus Odyss. §. 488. quod non videtur obseruasse interpres. Loquitur autem de nobili Africani legatione, cuius mentio apud Tullium in Lucullo, alibi, & apud alias.

381. 33 De

381. 33. De Elenchis.] in textu περιέλκων φιλοσόφων nihil est suspicor scribendum fuisse περιέλγων φιλοσόφων.
 382. 7. Non est seditio.] & satis. apparet vel ex poetica πάσαι τῷ μελέστιν, versum esse heroicum. qui stabit si legas & sūtis, & δέ τε, & μελέστιν. Mox: administrī sui.] ταῦς τῇ περιστᾶται Συγαράστιν. vtrum proprium nomen est Propholos, an administrū significat? Ego sāne ignoro. & rei non memini. sed posterius amplector. Versum apparet esse heroicum, sed χαρίστῳ non congruit, forte τεχνήστῳ, aut quod in margine scripti est μαχλὸν. quam tamen vocem non probō, cum ne μαχλοσών quidem antiquum Euſtathio videatur. ibidem pro μίσα quod nihil est, legitur μίδεα: & in margine μίσα. καλαχέεν ελumbē versum reddit: etiam καλαχέου, tametsi una syllaba minus. Ut ut legendum sit (neque enim μίδεα improbo, et si vox ambigua est) sensus videtur, iratam Venerem iis que præscriptione amoris malis artibus circumuenirent & excipilarent adolescentes.

382. 27. Eos duntaxat.] Heis μὴ in ἡμᾶς μὴ μόνον liberè expunxi.

IN LIBELLVM AD PRINCI- pem indoctum.

385. 13. Atque est homo.] ὃς ἀνὴς ἐφεν. in scripto nota-
tur legi etiam ἐφεν. vtrumq[ue] stare potest. ex Lucullo Plutarchi
apparet ἐφεν rectius legi, vbi hoc ipsum refertur.

386. 21. Oromaides.] Persarum deus, vt apparet, nomi-
natur μετορομάσδις. is à Plutarcho Ωρομάσδις & Ωρόμα-
ζο- etiam vocatur, in vita Alexandri. de Iſide, in Psychogonia.
sic & ab aliis. μετορη quidem mensis hic nihil facit.

387. 19. Ius & fas.] Κλέιτω δι. Hoc κλέιτο per spiculē fal-
sum obrepfit, neq[ue], satis liquet quid pro eo reponendum. for-
tè γνῶθι: aut in oīdias, vt in Alexandro Plutarchi, vnde & δέ-
μιν hinc elapsum reduxi, cuius mox mentio fit. pro διόμενον
ιώμενον